

Formanden:

Hr. Albrechtsen en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan altså konstatere, at hr. Svend Heiselberg ikke konkret kunne oplyse, hvordan amterne kunne løse nogle problemer ved bare at bruge løs af kassebeholdningen. Tværtimod erkendte hr. Svend Heiselberg nu, at der var nogle amter, hvor der var særdeles store problemer med det, fordi de, som hr. Svend Heiselberg udtrykte det, kunstigt havde holdt skatterne nede. Dermed indrømmer hr. Svend Heiselberg, at de økonomisk set er stærkt i klemme og i særdeleshed ikke står i en situation, hvor de bare kan bruge løs af kassebeholdningen.

Jeg kan huske, da jeg var medlem af Århus Amtsråd, at vi en gang imellem diskuterede, hvor stor kassebeholdningen skulle være. Så vidt jeg husker, nåede man frem til, at omkring 300 mill. kr. ville være fornuftigt, fordi man ellers ikke kan imødekomme de svigninger, der er i likviditetsforbruget.

Hvis man ødelægger den mulighed for at styre likviditeten på en rimelig måde – det er det, regeringen nu vil gøre – betyder det, at man pålægger amterne en løbende låneforpligtelse ved kassekreditter til store renter, som giver en udgift, som skal indregnes i resultatet.

Det er den yderste grad af tåbelighed, og det er mig egentlig ufatteligt, at det kan accepteres af folk fra landbokredse, der sætter en stor ære i, så vidt jeg ved, at holde hus med midlerne og være sparsommelige og ikke sætte sig i umådelig gæld og sådan noget. Jeg ville tro, det er nogle synspunkter, som hr. Svend Heiselberg kan nikke særdeles genkendende til – det gør han også. Det er fantastisk, at han nu vil ødelægge den likviditetsstyring, som nogle amtskommuner på trods af nedskæringerne har fået opbygget i de senere år.

Agerschou (SF):

Det er alligevel sjældent, at jeg har oplevet en så ynkelig ordfører på Folketingets talerstol som hr. Svend Heiselberg.

Et er, at hr. Svend Heiselberg argumenterer over for SF med et synspunkt, vi forlod

for ca. 11 år siden. Det viser noget om ynkeligheden. Noget andet er, at hr. Svend Heiselberg forsøger at klandre formanden for kommunaludvalget for den måde, sagen er blevet behandlet på. Det er en helt uacceptabel måde, Folketingets kommunaludvalg er blevet behandlet på.

Jeg husker fra foråret 1982, hvor de borgerlige partier sad i opposition, hvordan de jamrede – somme tider med god grund – over den måde, de dengang blev behandlet på. Men nu sidder hr. Svend Heiselberg på magten, og så vender bøtten: så kan man godt behandle et udvalg i Folketinget uanstændigt.

Når jeg siger »uanstændigt«, er det ikke så meget det, at kommunaludvalget i en længere periode arbejdede med nogle forslag, det slet ikke drejede sig om. Det er vi såmænd vant til. Nej, det er mere det, at det trods et forsøg fra udvalgets side på at aftale en forsvarlig køreplan med indenrigsministeren lykkedes ministeren at chikanere udvalgets arbejde. Først blev pressen orienteret om aftalen med Det Radikale Venstre, og et par døgn efter mente indenrigsministeren åbenbart, at kommunaludvalgets medlemmer nok også hellere måtte have at vide, hvad aftalen handlede om. Det mener vi ikke er særlig rimeligt.

Vi mener, at vi fra mindretallets side i kommunaludvalget forsøgte at lave en køreplan, forsøgte at være samarbejdsvillige om køreplanen, og det er sidste gang, hr. Svend Heiselberg, det er sidste gang. For fremtiden skal hr. Svend Heiselberg komme til at sidde til ingen nytte fredag, lørdag og søndag og vente på sin minister.

Som hr. Henning Rasmussen var inde på, har kommunaludvalget i realiteten kun haft en enkelt dag til at behandle det endelige forslag, og på den måde er det naturligvis umuligt at foretage et seriøst udvalgsarbejde. Det har da også medført, at kun få kommuner og amtskommuner har fået praktisk mulighed for at orientere kommunaludvalget om de konsekvenser, forslaget vil have.

Efter vores opfattelse er det helt utilfredsstillende, at et udvalg ikke får lejlighed til at få undersøgt virkningerne af de forslag, der behandles. Problemet er ikke nyt, men derfor er det alligevel uacceptabelt.

Under førstebehandlingen sagde vi i SF, at dette indgreb handlede om tre ting.